

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci **žalobcu: P. I., s.r.o.** so sídlom G. X., B., IČO: X., zastúpený *JUDr. V. Š., advokátom, so sídlom N. o. X., B.*, proti **žalovanému: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky**, so sídlom Špitálska 4-6, Bratislava, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 13509/09-I/4 zo dňa 29.6.2009, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.7.2011, č. k. 1S 141/2009-40**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.7.2011, č. k. 1S 141/2009-40, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 28.7.2011, č. k. 1S 141/2009-40 podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia Ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny

Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2009, č. 13509/09-I/4, ktorým v zmysle ust. § 14 ods. 7 až 9 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva platnom v rozhodnom čase (ďalej len „zák. č. 528/2008 Z. z.“) zamietla žiadosť žalobcu o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok (ďalej len „NFP“) prijatej dňa 1.12.2008 pre opatrenie 1.2 Podpora tvorby a udržania pracovných miest prostredníctvom zvýšenia adaptability pracovníkov, podnikov a podpory podnikania ako nedôvodnú a potvrdila rozhodnutie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR o neschválení žiadosti o NFP zo dňa 7.4.2009. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postupu mu predchádzajúceho, oboznámiac sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup mu predchádzajúci je v súlade so zákonom, vyhodnotiac námietky žalobcu ako nedôvodné, ktoré neodôvodňujú zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd rozhodnutie žalovaného považoval v zmysle ust. § 244 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 247 ods. 1 a s § 248 O.s.p. za preskúmateľné súdom, a to z dôvodu, že súdnemu prieskumu v zásade podliehajú všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb s dôrazom na princíp negatívnej enumerácie, na ktorom je správne súdnictvo vybudované.

Zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd posudzoval v intenciách ustanovení § 12 ods. 2, 4 zákona č. 528/2008 Z. z. v spojení s § 14 ods. 5, písm. f/ uvedeného zákona.

Krajský súd konštatoval, že zákon č. 528/2008 Z. z. umožňuje štatutárnemu orgánu riadiaceho orgánu zrušiť rozhodnutie o neschválení žiadosti iba v prípade, ak sa toto rozhodnutie vydalo v rozpore s výberovými kritériami a nie z dôvodu nepreskúmateľnosti.

Ďalej konštatoval, že v odôvodnení rozhodnutia žalovaného je jednoznačne uvedené, že dôvodom neschválenia žiadosti bolo nedosiahnutie minimálneho počtu bodov v rámci odborného hodnotenia žiadosti a nenaplnenie hodnotiacich a výberových kritérií v súlade s podmienkami ustanovenými vo výzve, s poukazom na to, že v odôvodnení je tiež uvedené, že pri odbornom hodnotení žiadosti získal žalobca priemerný počet bodov 113,5 bodu, čím nedosiahol požadovanú minimálnu hodnotu získaných bodov stanovených v podmienkach výzvy.

Podľa názoru krajského súdu odôvodnenie v preskúmvanej veci bolo v súlade so zákonom, keď správne orgány uviedli dôvod neschválenia žiadosti, prečo neboli splnené výberové kritériá a ktoré výberové kritérium nebolo splnené a aký celkový počet bodov žalobca dosiahol, s poukazom na ust. § 12 ods. 4, zákona č. 528/2008 Z. z. v spojení s § 14 ods. 5 písm. f/ tohto zákona, majú za to, že mechanizmus výpočtu bodov vrátane stanovenia hodnotiacich kritérií bol súčasťou zverejnenej Výzvy na predkladanie žiadosti o nenávratný finančný príspevok a teda bol žalobcovi prístupný. Neakceptoval argumentácie žalobcu, zastávajúc názor, že prvostupňový správny orgán i žalovaný postupovali v súlade so zákonom, keď neschválili žiadosť žalobcu o nenávratný finančný príspevok z dôvodu, že žalobca nedosiahol minimálny počet bodov v rámci odborného hodnotenia žiadosti a nenaplnenie hodnotiacich a výberových kritérií v súlade s podmienkami stanovenými vo výzve, keďže žalobca získal priemerný počet bodov 113,5 bodu, čím nedosiahol požadovanú minimálnu hodnotu počtu získaných bodov.

Krajský súd o trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie zruší a žalobcovi prizná náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v sume 884,28 €.

Z dôvodov odvolania vyplýva, že žalobca predovšetkým namietol nesprávny právny názor krajského súdu, že požiadavka riadneho odôvodnenia vyplýva iba zo správneho poriadku a teda pokiaľ ust. § 14 ods. 5 písm. f/ zák. č. 528/2008 Z. z. ukladá bez bližšej špecifikácie povinnosť rozhodnutie odôvodniť, odôvodnenie môže byť veľmi stručné a fakticky nemusí nič odôvodňovať. Žalobca vyslovil názor, že účelom odôvodnenia rozhodnutia je oznámiť účastníkom konania jeho dôvody a to za účelom presvedčivosti a tiež, aby bolo účastníkom konania umožnené rozhodnutie efektívne napadnúť a argumentovať voči nemu. Tvrdil, že nedostatočné odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je dôvodom na jeho zrušenie v odvolacom konaní. Dôvodil, že právo na riadne odôvodnenie vyplýva z práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu 4Cdo 171/2005, podľa ktorého treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Žalobca považoval prvostupňové rozhodnutie za nepreskúmateľné, keďže

neobsahovalo relevantné odôvodnenie (§ 14 ods. 5 písm. f/ zák. č. 528/2008 Z. z.), ale iba konštatáciu o nedosiahnutí požadovaného počtu bodov bez bližšieho vysvetlenia.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Z dôvodov vyjadrenia vyplýva, že žalovaný rozhodnutie krajského súdu považoval za vecne správne. Odmietol záver žalobcu, ktorý vyvodil z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu ohľadne charakteru odôvodnenia, že môže byť veľmi stručné a fakticky nemusí nič vysvetľovať. Upriamil pozornosť na samotný text odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, z ktorého je zrejmé, že správne orgány v odôvodnení rozhodnutia uviedli konkrétne dôvody neschválenia žiadosti, čo považoval aj samotný žalovaný za súladne so zákonom č. 528/2008 Z. z. a zadosť ust. § 14 ods. 5 písm. f/ citovaného zákona. Uviedol, že taktiež nemohlo dôjsť k porušeniu žalobcovho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR, pretože rozhodnutie obsahuje odôvodnenie a žalobca mal zákonnú možnosť brániť sa, ktorú aj využil. Za mylný považoval aj záver žalobcu o dôvodnosti zrušenia prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu v odvolacom konaní, ak je nedostatočne odôvodnené, pretože v zmysle ust. § 12 ods. 4 citovaného zákona sa na konanie podľa ust. § 14 nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ust. § 24, 25 a 27 a podľa ust. § 14 ods. 7 cit. zákona k zrušeniu rozhodnutia môže dôjsť len v prípade, keď sa rozhodnutie o neschválení žiadosti vydalo v rozpore s výberovými kritériami, nie z dôvodu nepreskúmateľnosti, vysloviac názor, že iný postup by bol v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Zastával názor, že z dôvodu, že žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti možno podať len proti posúdeniu splnenia výberových kritérií, ktorými v tomto prípade bolo dosiahnutie v rámci odborného hodnotenia aspoň minimálne stanovený počet bodov, t.j. 70%, a zároveň dosiahnutie minimálneho počtu bodov stanovených za hodnotiace kritériá, t.j. 50%, ku ktorým sa ministerstvo práce v odôvodnení svojho rozhodnutia vyjadrilo a teda uviedol dôvod, prečo neboli splnené výberové kritériá a ktoré výberové kritérium nebolo splnené. Záverom skonštatoval, že mechanizmus výpočtu bodov vrátane stanovenia hodnotiacich kritérií bol súčasťou zverejnenej výzvy a teda bol k dispozícii žalobcovi a súčasne, že zákon č. 528/2008 Z. z. neumožňuje podať žiadosť o preskúmanie splnenia hodnotiacich kritérií.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach

podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a súčasne ich zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Preskúmvaným rozhodnutím žalovaný zamietol žiadosť žalobcu o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok („NFP“) prijatej dňa 1.12.2008 pre opatrenie 1.2 Podpora tvorby a udržania pracovných miest prostredníctvom zvýšenia adaptability pracovníkov, podnikov a podpory podnikania ako nedôvodnú a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o neschválení žiadosti o NFP zo dňa 7.4.2009, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a konania im predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či vo veci dostatočne zistil skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom,

ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá, O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd v predmetnej veci preskúmaval zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o neschválení žiadosti žalobcu o nenávratný finančný príspevok v zmysle ustanovení zákona č. 528/2008 Z. z.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že žalobca sa žiadosťou zo dňa 28.8.2008 domáhal priznania nenávratného finančného príspevku, keď reagoval na výzvu na predkladanie žiadosti o nenávratný finančný príspevok (Schéma pomoci de minimis) vyhlásenú dňa 28.8.2008 Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a SIA v rámci prioritnej osi 1. Podpora rastu zamestnanosti, opatrenie 1.2 Podpora tvorby a udržania

pracovných miest prostredníctvom zvýšenia adaptability pracovníkov, podnikov a podpory podnikania operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia.

Po posúdení splnenia stanovených kritérií Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR vydalo dňa 7.4.2009 rozhodnutie, ktorým žiadateľovi – žalobcovi v zmysle ust. §§ 14 a nasl. zák. č. 528/2008 Z. z. neschválil žiadosť o nenávratný finančný príspevok s odôvodnením, že žiadateľ nedosiahol minimálny počet bodov v rámci odborného hodnotenia žiadosti a nenaplnenia hodnotiacich a výberových kritérií v súlade s podmienkami stanovenými vo výzve.

Žalobca podal proti uvedenému rozhodnutiu žiadosť o zrušenie rozhodnutia, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa pre nedostatok dôvodov. Ministerka práce, sociálnych vecí a rodiny SR rozhodnutím zo dňa 29.6.2009, č. 13509/09-I/4 (rozhodnutie napadnuté žalobou) uvedenú žiadosť žalobcu zamietla ako neodôvodnenú a prvostupňové rozhodnutie o neschválení žiadosti o NFP zo dňa 7.4.2009 potvrdila.

Podľa § 1 zákona č. 528/2008 Z. z., tento zákon upravuje v oblasti systému riadenia a kontroly pomoci poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len "pomoc") a podpory poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len "podpora") a v oblasti ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev (ďalej len "ochrana finančných záujmov").

Podľa ust. § 12 ods. 1, 2, 4 zákona č. 528/2008 Z. z. pomoc a podpora sa poskytuje na základe zmluvy uzavretej so žiadateľom, ktorého žiadosť bola schválená v konaní o žiadosti.

Na poskytnutie pomoci a podpory nie je právny nárok.

Na konanie podľa § 14 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok) okrem ustanovení § 24, 25 a 27 všeobecného predpisu o správnom konaní.

Podľa ust. § 13 ods. 1, 3 zákona č. 528/2008 Z. z., žiadosť podáva žiadateľ riadiacemu orgánu na základe vyhlásenej výzvy. Riadiaci orgán vyhlási výzvu zverejnením na svojej internetovej stránke.

Výzva obsahuje podmienky poskytnutia pomoci a podpory, ktorými sú:
a) oprávnenosť žiadateľa, b) oprávnenosť partnera, ak sa partner spolupodieľa na príprave

projektu a realizácii projektu, c) oprávnenosť aktivít realizácie projektu, d) oprávnenosť výdavkov realizácie projektu, e) oprávnenosť miesta realizácie projektu, f) časová oprávnenosť realizácie projektu, g) **kritériá pre výber projektov, ktoré zahŕňajú 1. hodnotiace kritériá, 2. výberové kritériá**, h) oprávnenosť cieľovej skupiny, i) podmienky určené v schéme štátnej pomoci alebo schéme de minimis, ak je poskytovanie pomoci alebo podpory poskytnutím štátnej pomoci alebo pomoci de minimis, j) ďalšie podmienky poskytnutia pomoci alebo podpory.

Podľa ust. § 14 ods. 1, 3, 4, 5, 6, 7 zákona č. 528/2008 Z. z. konanie o žiadosti sa začína doručením žiadosti riadiacemu orgánu podľa § 13 ods. 5.

Riadiaci orgán môže zriadiť výberovú komisiu ako svoj poradný orgán v konaní o žiadosti. Zloženie, úlohy a spôsob rokovania výberovej komisie upravujú štatút a rokovací poriadok, ktoré schvaľuje riadiaci orgán.

Riadiaci orgán rozhodne o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti.

Písomné rozhodnutie o schválení žiadosti alebo písomné rozhodnutie o neschválení žiadosti obsahuje a) označenie riadiaceho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, b) názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo žiadateľa, ak bolo pridelené, c) dátum vydania rozhodnutia, odtlačok pečiatky riadiaceho orgánu, podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie, d) označenie žiadosti, ktorá bola predmetom konania, e) výrok o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti; výrok o schválení žiadosti obsahuje najmä výšku schválenej pomoci alebo podpory, **f) odôvodnenie**, g) poučenie o tom, že nie je možné podať žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti, h) poučenie o možnosti podať žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti.

Žiadateľ môže podať žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti. Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o nezhválení žiadosti možno podať **len proti posúdeniu splnenia výberových kritérií**. Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti musí byť odôvodnená a podaná riadiacemu orgánu, ktorý rozhodnutie o neschválení žiadosti vydal, do siedmich dní odo dňa jeho doručenia. Ak žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti nespĺňa podmienky ustanovené týmto odsekom, riadiaci orgán žiadosť odmietne. Odmietnutie žiadosti o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti je konečné.

O žiadosti o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti rozhoduje štatutárny orgán riadiaceho orgánu. **Ak sa toto rozhodnutie vydalo v rozpore s výberovými kritériami, štatutárny orgán riadiaceho orgánu vydá rozhodnutie o preskúmaní tohto rozhodnutia, ktorým toto rozhodnutie zmení alebo zruší, a súčasne rozhodne o schválení**

žiadosti alebo neschválení žiadosti. Ak nie je splnená podmienka podľa tohto odseku, štatutárny orgán riadiaceho orgánu žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolačný súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade postupovali v súlade so zákonom č. 528/2008 Z. z., prvostupňový správny orgán vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v odôvodnení rozhodnutia uviedol dôvody, pre ktoré žiadosti žalobcu o nenávratný finančný príspevok nevyhoveli, žalovaný správny orgán sa s námietkami žalobcu vznesenými v jeho žiadosti o preskúmanie prvostupňového rozhodnutia vyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia, z ktorých dôvodov rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je treba považovať za súladné so zákonom, a preto súd prvého stupňa rozhodol vo veci zákonne, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne ako krajský súd považuje preskúmané rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a dostatočne odôvodnené na to, aby dalo účastníkovi odpoveď na skutkové a právne významné otázky a to všetko v medziach zákona č. 528/2008 Z. z., ktorý upravuje konanie o žiadosti na poskytnutie NFP. V samotnej výzve podľa ust. § 13 citovaného zákona musia byť okrem iného uvedené kritériá pre výber projektov, ktoré jednak zahŕňajú hodnotiace kritériá a jednak výberové kritériá, pričom uvedené skutočnosti sú k dispozícii žiadateľom na internetovej stránke vyhlasovateľa – riadiaceho orgánu. V konaní o žiadosti riadiaci orgán zisťuje splnenie podmienok poskytnutia pomoci a podpory určené vo výzve a preverí súlad dokumentov predložených na základe výzvy s osobitnými predpismi, pričom si môže zriadiť výberovú komisiu ako svoj poradný orgán v konaní o žiadosti. Riadiaci orgán rozhoduje o žiadosti rozhodnutím, ktoré musí mať obsahové a formálne náležitosti uvedené v ust. § 14 ods. 5 citovaného zákona. Pôsobnosť všeobecného predpisu o správnom konaní je vylúčená okrem postupu pri doručovaní rozhodnutí do vlastných rúk a pri počítaní lehôt.

Z administratívneho spisu v danej veci vyplýva, že Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR ako príslušný riadiaci orgán podľa zákona č. 528/2008 Z. z. zverejnilo na internetovej stránke Výzvu na predkladanie žiadosti o nenávratný finančný príspevok, v ktorej boli uvedené kritériá pre výber projektov, zahŕňajúce hodnotiace kritériá a kritériá na posúdenie splnenia podmienok kritérií uvedených vo Výzve. Pre posúdenie žiadosti

si zabezpečilo vypracovanie odborného hodnotiaceho posudku, z ktorého je zrejmé, že žiadateľ – žalobca dosiahol 113,5 bodov a nevyhovel kritériám odborného hodnotenia žiadosti o nenávratný finančný príspevok a neodporúča sa výberovej komisii schváliť predloženú žiadosť o nenávratný finančný príspevok.

Žalobca vo svojom odvolaní namietol nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré podľa jeho názoru neobsahovalo relevantné skutočnosti, ale iba konštatáciu o nedosiahnutí požadovaného počtu bodov bez bližšieho vysvetlenia, na základe čoho ho považuje za nepreskúmateľné. Už v samotnej žiadosti o zrušenie rozhodnutia o nechválení žiadosti o NFP žalobca (t.j. opravného prostriedku proti prvostupňovému rozhodnutiu) uviedol, že rozhodnutie neobsahovalo žiadnu zmienku o posúdení (spôsobe posúdenia) splnenia výberových kritérií, na základe čoho nemá možnosť efektívne namietat' vady rozhodnutia a dožadovať sa ich odstránenia.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho a dovolacieho), ktoré stručne jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 25/06, IV. ÚS 301/09). Vychádzajúc z uvedeného názoru ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia súdu ako aj správneho orgánu musí dať odpoveď na zásadné otázky týkajúce sa predmetu konania. Zásadnou otázkou pre schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok v danom prípade bolo, či žiadateľ splnil kritériá v súlade s podmienkami uvedenými vo výzve vyhlasovateľa v zmysle ich bodového ohodnotenia. Zo skutkových zistení pritom vyplýva, že žalobca nedosiahol minimálny počet bodov v rámci odborného hodnotenia.

Z uvedených dôvodov nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je zrejmé, že neschválila jeho žiadosť o nenávratný finančný príspevok, pretože nedosiahol minimálny počet bodov v rámci odborného hodnotenia žiadosti a nenaplnenia hodnotiacich a výberových kritérií v súlade s podmienkami stanovenými vo výzve. Kritériá

a mechanizmus ich hodnotenia boli žalobcovi pritom známe, keďže boli súčasťou Výzvy uverejnenej na internetovej stránke vyhlasovateľa.

Vzhľadom k uvedenému druhostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil, zdôrazniac v odôvodnení svojho rozhodnutia, že dôvodom neschválenia žiadosti bolo nedosiahnutie minimálneho počtu bodov v rámci odborného hodnotenia žiadosti a nenaplnenie hodnotiacich kritérií a výberových kritérií v súlade s podmienkami stanovenými vo výzve, keď prieskumom bolo zistené, že pri odbornom hodnotení získal žiadateľ priemerný počet bodov 113,5 bodu, čím nedosiahol požadovanú minimálnu hodnotu počtu získaných bodov stanovených v podmienkach výzvy. Takéto zdôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu nemožno považovať za nepreskúmateľné, pretože netrpí nedostatkom skutkových a právnych dôvodov, keďže v súlade so zákonnou úpravou skutkové ako i právne dôvody nepriznania NFP uviedol. Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa nebolo by ani účelné, pokiaľ by správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia objasňoval spôsob posúdenia splnenia výberových kritérií, pretože hodnotiace kritériá ako i výberové kritériá boli súčasťou výzvy a boli žalobcovi známe, pričom samotné bodové hodnotenie sa priradovalo na základe objektívne overiteľných kritérií a nešlo o samovoľný myšlienkový pochod hodnotiteľov vymykajúcich sa z rámca hodnotiacich kritérií. Faktom však ostáva skutočnosť, že žalobca nedosiahol v rámci odborného hodnotenia minimálnu hodnotu počtu získaných bodov stanovených v podmienkach výzvy, kde bolo pre podporu žiadosti o NFP nevyhnutné, aby hodnotená žiadosť dosiahla minimálne 50% bodov v rámci každej skupiny kritérií, a zároveň aby dosiahla minimálne 70% z celkového počtu bodov. V kontexte vyššie uvedenom sa aj námietka ohľadne porušenia čl. 46 Ústavy SR v súvislosti s nedostatočným odôvodnením javí ako nedôvodná.

Senát odvolacieho súdu súčasne dáva do pozornosti, že podľa ust. § 12 ods. 2 zákona č. 528/2008 Z. z. na poskytnutie pomoci a podpory nie je právny nárok. Uvedenou právnou normou zákonodarca zveril riadiacemu orgánu v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z. právomoc rozhodnúť o pomoci a podpore formou nenávratného finančného príspevku žiadateľovi výlučne na základe vlastnej úvahy postupom zákonom stanoveným. Súd v rámci súdneho prieskumu nemá dostatok právomoci v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. posudzovať zákonnosť rozhodnutia vydaného správnym orgánom v medziach povolenej úvahy a súd preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Senát odvolacieho súdu v danej súvislosti dáva taktiež do pozornosti, že správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pokiaľ zákonodarca zveruje do právomoci správneho orgánu rozhodovanie o určitých otázkach na základe správneho uváženia, neprislúcha súdu, aby nad rámec vlastných právomocí (podľa Občianskeho súdneho poriadku) vlastnou úvahou nahrádzal toto oprávnenie správneho orgánu, pretože by vstupoval do právomoci iných orgánov štátnej moci.

Podľa judikatúry ústavného súdu, keď štátne orgány konajú v súlade s platným a účinným právnym predpisom, nemôže týmto ich postupom dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivé súdne konanie (II. ÚS 197/07). Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 101/2010-19 zo dňa 11. marca 2010 konštatoval, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Ďalej konštatoval, že treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ústavný súd poukázom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré právne normy citoval, zdôraznil, že vo svojej judikatúre uvádza, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01, III. ÚS 362/04), ako aj zabezpečiť konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Vzhľadom na uvedené senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v súlade so zákonom preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného

a nepochybil, keď konštatoval, že nezistil ani rozpory v úsudku správneho orgánu, ktorý bol logickým záverom vychádzajúcim zo vstupov a premís, ktoré boli predmetom konania. Súčasne senát odvolacieho súdu zdôrazňuje, že v danom prípade išlo o rozhodnutia správnych orgánov vydaných na základe správnej úvahy (správne uváženie), a preto súd je oprávnený ich preskúmať v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. iba v rozsahu, či takéto rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, neposudzujúc účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia, s tým, že pokiaľ je zákonom založené voľné uváženie správneho orgánu o veciach rozhodovania o žiadosti o nenávratný finančný príspevok, toto uváženie nemôže súd nahradiť svojím vlastným rozhodnutím, ani skúmať účelnosť a vhodnosť vydaného rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa považoval za nedôvodné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. augusta 2012

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

